

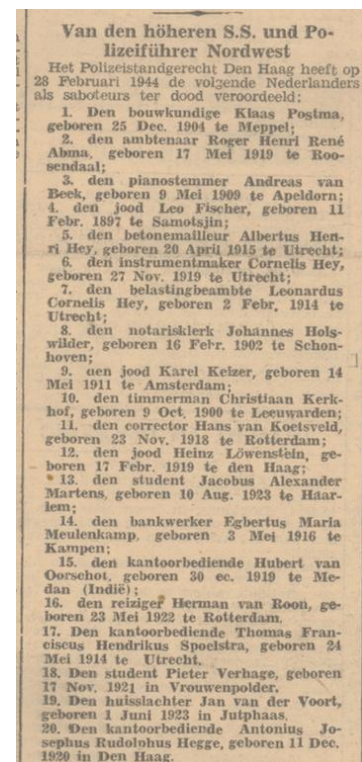
Leonardus (Leo) Cornelis Heij is geboren op 2 februari 1914 in Utrecht. Hij had twee broers; Albertus Henri (Bart), geboren 20 april 1915 en Cornelis (Kees) Heij, geboren op 27 november 1919. Hun ouders waren Dirk Johan Heij en Theodora Antoinetta Boer. Ze zijn op 23 oktober 1912 getrouwd. Ze hadden nog vijf zussen. Hun vader was meubelmaker en had op zolder zijn werkplaats. Als geboren en getogen Utrechtenaren groeiden de drie broers op in het huis aan de Obrechtstraat 47 bis.

De drie broers waren actief lid van Scouting in Utrecht, mogelijk bij één van de katholieke groepen. Leo was belastingambtenaar, Bert was stratemaker en Kees was instrumentenmaker.

Toen de Duitsers Nederland bezetten, raakte Leo betrokken bij het illegale blad BC nieuws. Dit illegale blad bestaat al sinds 1940 en werd in Santpoort opgericht. Heij zorgt voor de technische kant van het blad, voor het stencilen en de verspreiding ervan in Utrecht. Dit doet hij samen met zijn vrienden Tom Spoelstra en Roel Abma. BC nieuws en een ander illegaal blad Bulletin fuseren per 1 januari 1943 tot Je Maintiendrai. Het is Leo Heij die de naam Je Maintiendrai bedenkt. En als dit nieuwe blad landelijk verspreid wordt is Heij betrokken bij de organisatie ervan. Hij wilde ook Engelandvaarder worden. Zijn verloofde Johanna Biestervelt hield hem niet tegen, maar wilde wel dat ze eerst zouden trouwen. Ze trouwden op 9 oktober 1940 en krijgen uiteindelijk twee kinderen. Leo vluchtte uiteindelijk niet naar Engeland. Zijn broer Bart wordt aan het begin van de oorlog opgepakt en komt samen met scout Ton Hegge terecht in Berlijn. Daar weten ze uit de gevangenis te ontsnappen en keren terug naar Nederland.

Samen met zijn twee broers besluit Leo zich aan te sluiten bij de verzetsgroep de Oranje Vrijbuiters. Ook Ton wordt lid van deze organisatie. De Oranje Vrijbuiters was een verzetsgroep die werkte vanuit Utrecht maar leden had vanuit heel Nederland. De groep was in 1941 door Klaas Postma (oom Peters) opgericht en liet Joden en studenten onderduiken. In 1943 werd een knokploeg opgericht van ongeveer 24 jongens en Truus Solleveld. Deze ploeg pleegde aanslagen op landverraders, NSB-ers en Duitsers en pleegde overvallen op distributiekantoren. Bart, Leo en Kees van der Heij, scouts uit Utrecht en Jacques Martens, voortrekker van de André de Thayegroep in Beverwijk waren bij de knokploeg aangesloten.

Eind augustus werden aantal Vrijbuiters opgepakt, waaronder Jacques. Eén van hen, Joop de Heus, verraadde de rest. Op 23

november wordt Ton Hegge uit Den Haag met een smoes naar Utrecht gelokt door De Heus. Ze hebben een afspraak, maar na vertrek uit het restaurant wordt Ton Hegge door de Sicherheitsdienst gearresteerd. Hij komt bij zijn vriend Bob van Oorschot in de cel van het Oranjehotel. De drie broers Heij worden op 17 december 1943 opgepakt. Zij worden door De Heus in de val gelokt onder het mom van een overval op een distributiekantoor in Elst. Daar aangekomen worden ze gearresteerd door de Sicherheitsdienst. Ze kwamen terecht in het Oranjehotel in Scheveningen waar ook andere Vrijbuiters gevangen zaten. Leo zat in cel 593.

Op 28 februari 1944 werd over 20 mannen het doodvonnis uitgesproken. De dag erna, op 29 februari, werden op de Waalsdorpervlakte Ton, Leo, Kees en Jacques met hun verzetskameraden gefusilleerd. Hun laatste woorden waren: "Wij sterven voor God, Koningin en Vaderland". Bart kreeg samen met een ander lid van de Vrijbuiters, na te hebben moeten toekijken hoe zijn beide broers geëxecuteerd werden, gratie. Ze krijgen in plaats van de doodstraf een tuchthuisstraf van twintig jaar opgelegd en worden op 13 mei 1944 naar Kamp Vught vervoerd en worden van daar uit op 24 mei doorgestuurd naar het concentratiekamp in Dachau. Op de kamp kaart van Bart uit Vught staat de reden van zijn arrestatie: *Teilname an Verbotene Illegale Organization*.

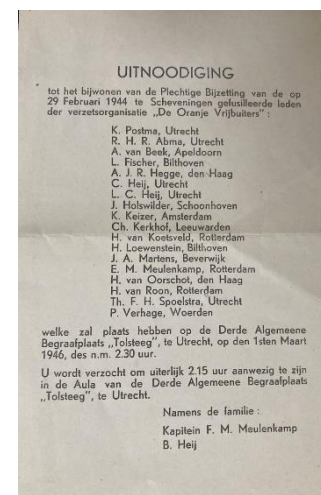
Na de bevrijding werden de gefusilleerden opgegraven en geïdentificeerd. Aanvankelijk werden zij in een massagraf op de Algemene Begraafplaats in Den Haag neergelegd. In mei 1947 zijn zij herbegraven op de 3e Algemene Begraafplaats 'Tolsteeg' in Utrecht. De slachtoffers liggen bij elkaar, bij een

voor de Oranje Vrijbuiters opgericht monument. Het monument door een jonge padvinder onthuld. Tijdens de bijzetting kwamen mensen uit het verzet en van de padvinderij aan het woord.

Meer informatie

- [Klaas Postma – Oog in Al in Beeld](#)
- [Oranje Vrijbuiters - een Utrechtse verzetsgroep](#)
- [Oranje Vrijbuiters - Wikipedia](#)
- [Oranje Vrijbuiters Kees en Leo Heij](#)
- [Bidprentje-Leo-en-Kees-III.pdf \(oranjevrijbuiters.nl\)](#)
- [Leonardus Cornelis Heij \(oorlogsgravenstichting.nl\)](#)
- [Leonardus Cornelis Heij | Erelijst van Gevallenen 1940-1945](#)
- [Leo Heij - Wikipedia](#)
- [Cornelis Heij \(oorlogsgravenstichting.nl\)](#)
- [Cornelis Heij | Erelijst van Gevallenen 1940-1945](#)
- [Bart Heij - Wikipedia](#)
- [Het lot van twee Oranje Vrijbuiters \(eduardbekker.nl\)](#)
- [Leonardus Cornelis Heij | Digitaal Namenmonument Oranjehotel](#)
- [Rotterdamsch nieuwsblad » 29 feb 1944 - Art. 27 | Delpher](#)
- [Nieuw Utrechtsch dagblad » 12 mei 1947 - Art. 70 | Delpher](#)

BID VOOR DE ZIELEN VAN

LEONARDUS HEY en **CORNELIS HEY**

echtgenoot van verloofde van
Johanna Biasterveld **Miep Groenendijk**

geb. 2 Februari 1914 geb. 27 Nov. 1919
 te Utrecht te Utrecht

Beiden gefusileerd
 in den vroegen dageraad van
 29 Febr. 1944 te Scheveningen.

↑

Kort zijn de dagen der menschen, het getal hunner maanden is bij U bepaald, o Heer. Gij hebt hem grenzen gesteld, die hij niet kan overschrijden. Dierbare Ouders, Jo en Miep, hard valt het ons zoo vroeg van U allen te moeten scheiden, maar onze plicht riep ons, God zij onze zielen genadig. Wij geven het hoogste offer, ons leven, moge dit offer God welgevallig zijn en Hij ons dierbaar Vaderland bijstaan. Onze laatste woorden waren, voor God en Vaderland, het zij zoo. Dierbaren ween niet als zij die geen hoop hebben, eenmaal zullen wij elkander wederzien.

H. Maria, Moeder van Barmhertigheid, sta ons bij
 Onze Vader. Wees gegroet.
 Dat zij rusten in vrede

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.